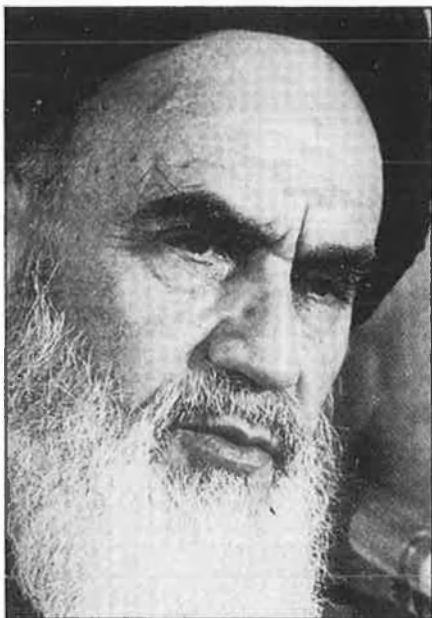

DEU ANYS DESPRÉS DE LA INSTAURACIÓ DE LA REPÚBLICA ISLÀMICA

L'Iran que deixa Khomeyni

Júlia Galbis

Poques hores després de la mort de l'ayatollah Khomeyni, l'Assemblea d'Experts de l'Iran elegia el seu successor, Alí Jamenei. L'intent desesperat per evitar aldarulls aconsellava una decisió ràpida perquè qualsevol conat de buit de poder podria portar el

Khomeyni ha deixat darrere seu un polvorí.
caos, però el cert és que l'Iran que deixa l'artífex de la revolució islàmica pot esclatar en qualsevol moment.

Del futur d'aquesta país i del Pròxim Orient se'n sap poca cosa més que el nom de qui, a partir d'ara, haurà de regir el destí d'Iran. L'enfrontament constant del fonamentalisme islàmic amb l'Europa occidental, que ha portat els països de la Comunitat Econòmica Europea (CEE) al trencament de relacions, i les faccions enfrontades dins del règim de Teheran fan preveure l'aïllament. Només en el cas que triomfe la posició dels anomenats pragmàtics, que estarien disposats a acceptar els ajuts d'occident amb l'objectiu de reactivar l'economia d'un país absolutament destrossat després de vuit anys de guerra amb el veí Iraq, es podria parlar d'una nova relació entre el Pròxim Orient i Europa. Però, de moment, qui sembla tenir les de guanyar és la facció radical, que s'oposa a qualsevol política oberturista.

El president dels Estats Units, poc després de la mort de Khomeyni, assegurava que calia esperar un protagonisme responsable per part d'Iran en la comunitat internacional. I de manera semblant es pronunciaven la resta de mandatariis dels països comunitaris, però, també, després de la mort de l'ayatollah, s'ha reiterat l'amenaça de mort a l'escriptor Salman Rushdie pel seu llibre *Versicles satànics*. El futur, doncs, és incert. □

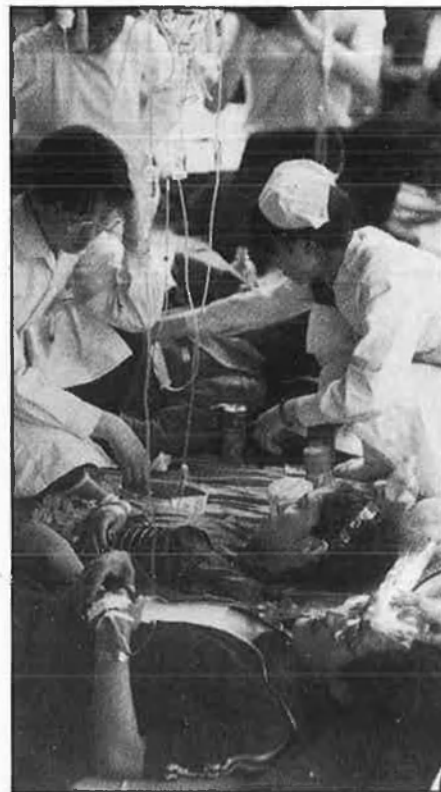
LA REPRESSIÓ DE L'EXÈRCIT PROVOCA MÉS DE 2000 MORTS

La primavera de Xina, tacada de sang

Júlia Galbis

El que es preveia des que va començar la revolució d'estudiants a la plaça de Tiananmen, a Pequín, s'ha confirmat aquest cap de setmana. La intervenció brutal de l'exèrcit per a reprimir la manifestació dels universitaris que cridaven en favor de la democratització a Xina s'ha saldat en 2.000 morts i els disturbis s'han apoderat de la capital. Mentre l'únic comunicat fet públic per les autoritats xineses parlava de rebel·lió contrarevolucionària, la diplomàcia internacional ha qualificat els fets de Pequín de lamentables, encara que l'actitud de Washington ha estat de màxima cautela.

Els mitjans de comunicació xinesos han suspès les seues activitats i només aquells que controla el govern han difòs, evidentment des del punt de vista institucional, els esdeveniments del cap

de setmana. Això sense oblidar que, en el moment de redactar aquesta informació, mitja dotzena de periodistes estrangers es troben desapareguts. La situació és confusa i tot fa pensar que la intervenció de l'exèrcit, la imposició de la llei marcial i, segurament també, les manifestacions dels que volen la democràcia continuaran els pròxims dies.

La condemna internacional, però, podria depositar l'actitud intransigent del primer ministre Li Peng, sense que això justifique la mort de 2.000 manifestants, en la seua majoria estudiants, que l'única cosa que demanen és la democratització d'un règim tecnocràtic i corrupte. □

Més de 2000 morts i 10.000 ferits són el balanç de la repressió.